

பாடம்:2

அ) வேத விளக்க கலைக்கு ஆயத்தம்

வேத வசனத்தை வியாக்கியானம் செய்வது ஒரு கலை மட்டுமல்ல, அது ஒரு அறிவியல் என்றும் சொல்லுகிறோம்.

எந்தவொரு காரியத்தையும் சிறப்பாக செய்ய ஆயத்தம் என்பது தேவையாய் இருப்பது போலவே வேத வியாக்கியான கலைக்கும் ஒருசில ஆயத்தங்கள் தேவையாக இருக்கிறது.

ஒரு திருமண காரியத்தை எடுத்துக்கொண்டால், அந்த திருமணம் சிறப்பாக நடக்க வேண்டுமானால், திருமண ஏற்பாடுகள் அல்லது ஆயத்தங்கள் சிறப்பாக அமைய வேண்டும். ஒரு பயணம் சிறப்பாக அமைய வேண்டுமானால், பயண ஏற்பாடுகள் சரியாக இருக்க வேண்டும். அதுபோலவே வேத வியாக்கியான கலைக்கு ஒருசில ஆயத்தங்கள் மிகவும் அவசியமாக இருக்கிறது.

1) முதலாவது ஆயத்தம்: ஒரு வேதவியாக்கியானி வேத வியாக்கியானத்தில் ஈடுபடும்போது தன் வாழ்க்கையில் சில கட்டுப்பாடுகளை உடையவராக இருக்கவேண்டும்.

2 தீமோத்தேயு 2:15-ல் "நீ வெட்கப்படாத ஊழியக்காரனாயும் சத்திய வசனத்தை நிதானமாய் பகுத்துப் போதிக்கிறவனாயும், உன்னை தேவனுக்கு முன்பாக உத்தமனாக நிறுத்தும்படி ஜாக்கிரதையாயிரு."

ஒரு வேத வியாக்கியானிக்கு முதல் தடையாக இருப்பது சோம்பேறித்தனமாகும். அதனால் தான் பவுல் அப்போஸ்தலன் இளம் ஊழியனாகிய தீமோத்தேயுவிடம், "ஜாக்கிரதையாகயிரு" என்கிறார்.

வேதத்தை ஆராய்ந்து பார்க்க கூடிய வேத ஆராய்ச்சியாளன், வேதத்தை ஆராய்ந்து விளக்கப்படுத்துவதற்கு முன்பாக ஜாக்கிரதையாக இருக்கவேண்டியது அவசியமாகும்." ஜாக்கிரதையாகயிருப்பது" என்பது "கட்டுப்பாடுடன் இருப்பது", "விழிப்பாகயிருப்பது" போன்றவைகளை குறிக்கின்றது.

வேத விளக்க ஆய்வில் ஈடுபடும் நபர் தூக்கமயக்கத்தை, சோம்பலை உண்டாக்குகின்ற உணவு வகைகளைத் தவிர்க்க வேண்டும். சிலருக்கு வேதத்தை படிக்கும் போதுதான் கட்டுப்படுத்த முடியாதளவுக்கு தூக்கம் வருகிறது. ஒருவர் இப்படியாகச் சொன்னார் "வேத வாசிப்பின்போது தூக்கம் வருகிறது என்று சொல்வதைவிட, தூக்கம் அனுப்பப்படுகிறது" என்றார்.

"சாத்தான் நம்மிடமிருக்கும் சிறந்தவைகளை திருடிக்கொண்டு போகிறவனாகயிருக்கின்றான்."

வேத விளக்ககலையில் ஈடுபட்டிருப்பவர் கடினமாக உழைக்க கூடியவராக இருப்பதும் அவசியமானதாகும்.

1 கொரிந்தியர் 9:26-27: ஆதலால் நான் நிச்சயம் இல்லாதவனாக ஒடேன், ஆகாயத்தை அடிக்கிறவனாய் சிலம்பம் பண்ணேன். மற்றவர்களுக்குப் பிரசங்கம் பண்ணுகிற நான் தானே ஆகாதவனாய்ப் போகாதபடிக்கு,என் சரீரத்தை ஒடுக்கிக் கீழ்ப்படுத்துகிறேன்.

நமது சரீரத்தை நமக்கு வேலைக்காரனாக வைக்க வேண்டுமே தவிர, நாம் நமது சரீரத்திற்கு ஊழியனாக இருந்துவிடக்கூடாது. நமது சரீரத்தை நம் கட்டுப்பாட்டுக்குள் வைத்தால் மட்டும் தான் நாம் ஒரு சரியான வேத ஆராய்ச்சியாளனாக முடியும்.

(2) **இரண்டாவதாக:** "வேதத்தை வியாக்கியானம் செய்பவர் பரிசுத்த ஆவியானவரிடத்தில் சரணடைய வேண்டும்."

வேத வியாக்கியான ஆய்வில் ஈடுபடும்போது நமக்கு பரிசுத்த ஆவியானவரின் நிறைவான உதவிகள் எப்பொழுதும் கிடைக்கும். பரிசுத்த ஆவியானவரின் துணை இல்லாமல் பரிசுத்த வேதாகமத்தை நாம் விளங்கிக் கொள்ளவோ, மற்றவர்களுக்கு விளக்கிப்போதிக்கவோ கூடாத காரியமாகயிருக்கிறது.

சங்கீதம் 119:18-ல்: “உமது வேதத்திலுள்ள அதிசயங்களை நான் பார்க்கும்படிக்கு என் கண்களைத் திறந்தருளும்.” என்று சங்கீதக்காரன் ஜெபிக்கிறான்.

திருமறையின்(வேதாகமத்தின்) பிரதம ஆசிரியர் பரிசுத்த ஆவியானவர். அவரது ஏவுதலின்படிதான் இப்புத்தகம் பிழையின்றி, நிறைவாக எழுதப்பட்டுள்ளது. வேத வியாக்கியான கலையில் பரிசுத்த ஆவியானவரின் பங்கு பெரிதாக இருக்கிறது.

பரிசுத்த ஆவியானவர் உங்களுக்கு ஒருபோதும் ஒரு புதிய வெளிப்பாட்டை தர போவதில்லை, மாறாக பரிசுத்த ஆவியானவர் வேத வசனத்தின்மேல் வெளிச்சத்தை (*Illumination*) தருகிறார்.

வெளிப்பாடு (*Revelation*) ஏற்கனவே கொடுத்து முடிக்கப்பட்டு ஆயிற்று. திருமறையின்(வேதாகமத்தின்) கடைசி தீர்க்கதரிசன புத்தகமான வெளிப்படுத்தின விசேஷத்தில் தேவனிடமிருந்து வருகின்ற வெளிப்பாடு கொடுக்கப்பட்டு முடிந்தது. ஆனால் இன்று நாம் வேத வசனங்களை கருத்தாய் ஆராய்ந்து படிக்கின்ற வேளைகளில் பரிசுத்த ஆவியானவர் அந்த வசனங்களின் மேல் வெளிச்சத்தை அதாவது *Illumination* (இலுமினேஷன்) தருகின்றார்.

இன்று கோடிக்கணக்கான புத்தகங்கள் திருமறையை(வேதாகமத்தை) விளங்கிக்கொள்ள எழுதப்பட்டிருப்பது மிகுந்த மகிழ்ச்சியான ஒன்றுதான் என்றாலும், அவைகளை நாம் பக்குவமாகவும், கவனமாகவும் உபயோகிப்பது நல்லது.

திருமறையை(வேதாகமத்தை) வியாக்கியானம் செய்யும்போது, பிரதம ஆசிரியரான பரிசுத்த ஆவியானவரின் உதவியானது தவிர்க்க முடியாத ஒன்றாகயிருக்கிறது. அவர் மட்டுமே வேதாகமத்தை மிகச்சரியாக விளங்கிக் கொள்ள நமக்கு உதவி செய்யமுடியும்.

மனிதர்களின் எழுத்துக்கள் ஒரு எல்லைக்குட்பட்டது அல்லது வரம்பிற்குட்பட்டது என்பதை நாம் கவனத்தில் கொள்ளவேண்டும்.

பரிசுத்தவான்களால் எழுதப்பட்ட வேத விளக்கவுரைகளையும், வேதஉதவி நூல்களையும், நாம் பயன்படுத்துவது தவறல்ல, என்றாலும் ஒரு வேத வியாக்கியானி முதன்மையாக பரிசுத்த ஆவியானவரையே சார்ந்து கொள்ளவேண்டும்.

(3) முன்றாவதாக : பரிசுத்த வேதாகமத்தின் ஆசிரியர் தன்மையை உறுதிப்படுத்துதல்.

1 கொரிந்தியர் 2:12-13: நாங்களோ உலகத்தின் ஆவியைப்பெறாமல் தேவனால் எங்களுக்கு அருளப்பட்டவைகளை அறியும்படிக்கு தேவனிலிருந்து புறப்படுகிற ஆவியையே பெற்றோம்.அவைகளை நாங்கள் மனுஷனும் போதிக்கிற வார்த்தைகளாலே பேசாமல்,பரிசுத்த ஆவி போதிக்கிற வார்த்தைகளாலே பேசி ஆவிக்குரியவைகளை ஆவிக்குரியவைகளோடே சம்பந்தப்படுத்திக்காண்பிக்கிறோம்.

பரிசுத்த வேதாகமத்திற்கு இரண்டு தன்மைகள் இருக்கின்றன.

ஒன்று: தெய்வீகத் தன்மை (Divine Nature)

இரண்டு: மனுஷீக தன்மை (Human Nature)

பரிசுத்த வேதாகமம் முழுக்க முழுக்க தேவ ஆவியானவரின் ஏவுதவினால் எழுதப்பட்ட புத்தகம், அதேவேளையில் மனித கரங்களாலும், அவர்களது தனித்துவத்தின்படியும் எழுதப்பட்டதாகும்.

ஆவேத விளக்கவியலின் இரண்டு பிரிவுகள்.

- 1) பொதுவான வியாக்கியான அறிவியல் (General Hermeneutics)
- 2) விசேஷித்த வியாக்கியான அறிவியல் (Special Hermeneutics)

முதலாவது: பொதுவான விளக்கவியல் என்பது எல்லா மொழிகளினுடைய, எழுத்துக்களினுடைய வியாக்கியானத்திற்காக பயன்படுத்தக்கூடிய பொதுவான தத்துவங்களை நாம் பொதுவான வியாக்கியான அறிவியல் என்று அழைக்கிறோம்.

அதில் -*பின்னணி-Background*

-*மொழி-Language*

-*வரலாறு-History*

-*கலாச்சாரம்-Culture*

போன்றவைகளை ஆய்வு செய்வதே பொதுவான வியாக்கியான அறிவியலாகும்.

இரண்டாவது: விசேஷித்த வியாக்கியான சாஸ்திரம்- இதில் கவனிக்கப்படக்கூடிய விஷயங்கள் “சின்னங்கள்”(Symbols), “வார்த்தை அல்லது பதம்”(Word/Term), தீர்க்கதரிசனம்(Prophecy), இலக்கியம்(Literature) முன்னடையாளங்கள்(Typology) போன்றவைகளாகும்.

இ) வேத விளக்க கலைக்கு சில பொதுவான கோட்பாடுகள்:

- 1) *முதலாவது:* “ஜெபத்துடன் வேதாகமத்தை அணுகவேண்டும்”.

கீழ்க்காணும் வசனமானது மனித இருதயம் எப்படிப்பட்டது என்று சொல்கிறது.

வேதத்தை விளங்கிகொள்ள நமது சுயமுயற்சியானது பலன் தராது, காரணம் "நமது இருதமோ திருக்குள்ளதும். .மகாகேடுள்ளதுமாகயிருக்கிறது."(எரேமியா17:9)

ஆகையால், பரிசுத்த வேதாகமத்தை விளங்கிக்கொள்ள, அல்லது விளங்கப்படுத்த தேவனுடைய உதவி நமக்கு தேவையாக இருக்கிறது.

சங்கீதக்காரன்: 119ஆம் சங்கீதம் 5-வது வசனத்தில் " உமது பிரமாணங்களைக் கைக்கொள்ளும்படி என் நடைகள் ஸ்திரப்பட்டால் நலமாயிருக்கும்." என்று வேண்டுகிறான்.

சங்கீதம் 119:12-ல்: "கர்த்தாவே..... உம்முடைய பிரமாணங்களை எனக்குப் போதியும்." என்கிறார்.

"உமது வேதத்திலுள்ள அதிசயங்களை நான் பார்க்கும்படிக்கு, என் கண்களைத் திறந்தருளும்." என்றும் தேவனிடம் ஜெபிக்கின்றார். (சங்கீதம் 119:18).

சீர்திருத்தவாதியான மார்டின் லூதர்.... "119-ஆம் சங்கீதம்...வேதாகமத்தை படிக்க நமக்கு உதவி செய்யும் ஒரு சங்கீதம்" என்று சொல்லியிருக்கின்றார்.

நமது திருமறையின் மகத்துவங்களை அறியத்தரும் அருமையான சங்கீதம் தான் 119ஆம் சங்கீதம். இந்த சங்கீதத்தில் சங்கீதக்காரனின் ஜெபத்தை நாம் கவனிக்க வேண்டியது அவசியம்: "எனக்கு போதியும்!ஆண்டவரே!" என்றும்,"என்னை வழிநடத்தும்" என்றும், "என்னை உணர்த்தும்" என்றும், "எனக்கு காண்பியும்" என்றெல்லாம் தேவனிடம் ஜெபிக்கிறதை நாம் காணலாம்

2).*இரண்டாவதாக* "இயேசுவை சுட்டிக்காட்டும் புத்தகமாக வேதாகமத்தைப் படியுங்கள்!"

இயேசு அன்றைய வேதகால யூத மதத்தலைவர்களிடம்: "வேதவாக்கியங்களை ஆராய்ந்து பாருங்கள்: அவைகளால் உங்களுக்கு நித்தியஜீவன் உண்டென்று எண்ணுகிறீர்களே, என்னைக்குறித்துச் சாட்சிகொடுக்கிறவைகளும் அவைகளே. அப்படியிருந்தும் உங்களுக்கு ஜீவன்

உண்டாகும்படி என்னிடத்தில் வர உங்களுக்கு மனதில்லை." என்று கடிந்துகொண்டார்.

(யோவான் 5:39-40)

வேதத்தை நாம் படித்தாலோ, அல்லது போதித்தாலோ அவற்றில் எல்லாம் ஆண்டவராகிய இயேசுவை காண வேண்டும். இயேசுவையே சுட்டிக்காட்ட வேண்டும். வேதாகமத்தின் ஒவ்வொரு புத்தகமும் ஆண்டவராகிய இயேசுவானவரையே மையப்படுத்துகின்றது. பழைய ஏற்பாட்டின் தீர்க்கதரிசனங்கள் இயேசுவானவரில் நிறைவேறியுள்ளதை நாம் புதிய ஏற்பாட்டை வாசிக்கும்போது கண்டுகொள்ளமுடியும்.

பரிசுத்த வேதாகமத்தின் மைய நாயகன் ஆண்டவராகிய இயேசு கிறிஸ்துவே.

3) **மூன்றாவதாக:** வேத வசனத்தைக் கொண்டே வேத வசனத்தை வியாக்கியானம் செய்ய வேண்டும். (Let Scripture interpret Scripture)

அதாவது ஒரு வேதப் பகுதியை எப்பொழுதும் ஏனைய வேத பகுதிகளோடு ஒப்பிட்டு, ஆராய்ந்து பார்த்து, புரிந்துகொள்ளவேண்டும்.

வேதத்தின் எந்த ஒரு பகுதியும் போதிக்கும் சத்தியத்தை நாம் சரியாக புரிந்து கொண்டிருக்கிறோமா? என்று அறிந்துகொள்ள, அப்பகுதியை அதேவிதமான போதனையைக் கொண்டுள்ள வேதத்தின் ஏனைய பகுதிகளோடு ஒப்பிட்டுப் பார்த்து,படித்து தீர்மானிக்க வேண்டும். இதன்மூலமாக வேத போதனைகளை தவறான முறையில் விளங்கிக்கொள்ளும் ஆபத்தை தவிர்த்துக் கொள்ளலாம்.

(உ.ம்) "இரட்சிப்பு" என்ற சத்தியத்தையுடைய ஒரு வேதபகுதியை நாம் வாசித்து வியாக்கியானம் செய்யும்போது, நமது வியாக்கியானமானது "இரட்சிப்பு" பற்றி சொல்லப்பட்டுள்ள வேதத்தின் மற்ற வேதபகுதிகளோடு நமது வியாக்கியானம் பொருந்திப்போகின்றதா? சரியாக இருக்கிறதா? என்பதை உறுதிப்படுத்திக்கொள்ளவேண்டும்.

இதனை ஆங்கிலத்தில் "Analogy of Faith"- விசுவாசத்தின் ஒப்புமை என்று அழைக்கிறார்கள்.

ஒரு வேதசத்தியத்தை அதே சத்தியத்தை போதிக்கும் வேதத்தின் பல பகுதிகளை ஆதாரமாகக்கொண்டு விளக்கும்போது அந்த சத்தியம் உறுதிப்படுத்தப்படுகின்றது.

இதன்மூலம் வேதபகுதிகளுக்கு நாம் நினைத்த விதத்தில் பொருள்கூற முற்படும் ஆபத்திலிருந்து நம்மை காத்துக்கொள்ளலாம்.

4) **நான்காவதாக:** "வேதத்தை தியானம் செய்தல் வேண்டும்"
(Meditate on the Bible).

வேதத்தை நமது தனிப்பட்ட வாழ்வுக்காக தியானம் செய்ய வேண்டும். ஒரு வரலாற்றையோ, கதையோ படிப்பதுபோல வேதத்தை படிப்பதல்ல, மாறாக, விருப்பத்தோடும், நமது தனிப்பட்ட வாழ்வு ஈடேறவும், தேவனோடுள்ள நமது தனிப்பட்ட ஐக்கியத்தில் வளரவும் வேதத்தை அனுதினமும் தியானம் செய்யவேண்டும்.

அனுதினமும் வேததியானம் செய்யவேண்டியது ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவனுக்கும் இருக்கவேண்டிய தவிர்க்கமுடியாத ஆவிக்குரிய பயிற்சியாகும்.

சங்கீதம் 1:2ல் "கர்த்தருடைய வேதத்தில் பிரியமாயிருந்து இரவும் பகலும் அவருடைய வேதத்தில் தியானமாக இருக்கிற மனுஷன் பாக்கியவான்" என்றுள்ளது.

சங்கீதம் 119:97-ல் "உமது வேதத்தில் நான் எவ்வளவு பிரியமாயிருக்கிறேன். நாள் முழுவதும் அது என் தியானம்."

இஸ்ரவேலர்கள் வனாந்திரத்தில் மன்னாவை அனுதினமும் சேகரித்தார்கள். அதுபோலவே அனுதினமும் வசனத்தை நாம் தியானம் செய்யவேண்டும். சரீர

மனுஷன் ஆகாரத்தால் பிழைக்கிறான், ஆனால் உள்ளான மனுஷனோ தேவவார்த்தையால் தான் பிழைக்கமுடியும்.

*மத்தேயு 4:4*ல் "மனுஷன் அப்பத்தினாலே மாத்திரமல்ல, தேவனுடைய வாயிலிருந்து புறப்படுகிற ஒவ்வொரு வார்த்தையினாலும் பிழைப்பான் என்றார் கர்த்தராகிய இயேசு.

ஆவிக்குரிய மனுஷன் பிழைக்க தேவனுடைய வார்த்தையை அனுதினமும் தியானிப்பது அவசியம். "இந்த நியாயப்பிரமாண புஸ்தகம் உன் வாயைவிட்டுப் பிரியாதிருப்பதாக. இதில் எழுதியிருக்கிறவைகளின்படியெல்லாம் நீ செய்யக் கவனமாயிருக்கும்படி, இரவும் பகலும் அதைத் தியானித்துக்கொண்டிருப்பாயாக. அப்பொழுது நீ உன் வழியை வாய்க்கப்பண்ணுவாய், அப்பொழுது புத்திமானாயும் நடந்துகொள்ளுவாய்." (யோசுவா 1:8)

அனுதினமும் வேதத்தை தியானம் செய்வதற்கு நாம் தினமும் குறைந்தது அரைமணி நேரமாவது செலவிடவேண்டும். வேத தியானம் செய்ய அதிகாலை நேரம் சிறந்ததாக இருக்கிறது. காரணம், அவ்வேளையில் நமது மூளை சுறுசுறுப்பாக இருப்பது மட்டுமல்ல, காலைப்பொழுது அமைதியாகவும் இருக்கும் என்பதால் தியானம் செய்வதற்கு காலைப்பொழுதுதே சரியான நேரமாக இருக்கிறது. மட்டுமல்ல, தியானம் செய்வதற்கென்று தனி இடத்தையோ, அல்லது தனி அறையையோ தெரிந்துகொள்ளுவதும் அவசியம். ஆட்கள் நடமாட்டமுள்ள, இறைச்சல்களுள்ள இடங்களை தெரிவுச் செய்யாமலிருப்பது சிறப்பு.

தேவன் பேசுகின்ற மெல்லிய சத்தத்தைக் கேட்க ஜெபத்தோடும், திறந்த வேதத்தோடும், அமைதலுள்ள ஆவியோடும் ஆண்டவருக்காகக் காத்திருப்பது இன்றைய அவசிய தேவையாகயிருக்கிறது.

கர்த்தரின் பிரசன்னதை அதிகமாக நாடுவோம். அவர் ஒருவருக்கே சகல மகிமையும், கனமும் உண்டாகட்டும்.ஆமென்!!!

கேள்விகள்:-

1. பரிசுத்த வேதாகமத்திற்கான இரண்டு தன்மைகள் யாவை?
2. வேதாகமத்தை விளக்க முற்படும் வேதவியாக்கியானிக்கு, தேவையான ஆயத்தங்கள் என்னென்ன என்பதனை வரிசைப்படுத்தி விளக்கமாக கூறுக?
3. வேத விளக்கவியலின் இரண்டு பிரிவுகள் யாவை?
4. வேத விளக்கவியலின் இரண்டு பிரிவுகளைக் குறித்து சற்று விளக்கமாக கூறுக?
5. வேத விளக்க கலைக்கான சில பொதுவான கோட்பாடுகளை வரிசைப்படுத்தி விளக்கமாக கூறுக?
6. எப்பொழுது சத்தியம் உறுதிப்படுத்தப்படுகின்றது?